ମେସର୍ସ ଇସ୍ପାତ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଏବଂ ଫାଉଣ୍ଡ୍ରି ୱାର୍କସ୍, ବି. ଏସ୍. ସିଟି, ବୋକାରୋ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ଷ୍ଟିଲ୍ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ, ବି. ଏସ୍. ସିଟି, ବୋକାରୋ

ଜୁଲାଇ 25,2001

[ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ଉମେଶ ସି. ବାନାର୍ଜୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା :

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 - ଧାରା 30 ଏବଂ 33- ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାରଣ ବିହୀନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ- ନିର୍ଣ୍ଣେତା ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି- ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ-ବୈଧତା- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଅବୈଧର କାରଣ ନିର୍ଣ୍ଣେତା ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା କେତେକ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେତୁ, ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଜଣେ ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ନିର୍ଣ୍ଣେତା ଏକ କାରଣ ବିହୀନ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 2,44,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଦାଲତର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆବେଦନରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 (c) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏକ ଆବେଦନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଉଲ୍ଲେଖିତ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣେତା ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଧାରରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଚୁକ୍ତିନାମାରେ କୌଣସି ବିରୋଧାଭାସ ପ୍ରକାଶ ନହେଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ସାଧାରଣତଃ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣେତା,ଯେପରିସ୍ଥିତି ହେଉ, ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ, ତାହା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ସୀମା ବାହାରେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନଥିରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣେତା ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ବାହାରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଆପତ୍ତିକୁ

ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ମନୋନୀତ ବିଚାରମଞ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଇନଟି ଭଲ ଭାବରେ ସମାଧାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପଢିବା ଏବଂ ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । [1193- C; 1198-F; H; 1199-A-B]

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ *ଆର. ଭି. ରାୟାନିମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, **[1990] 1 SCC 433**; *ଭି. ଜି. ଜର୍ଜ* ବନାମ *ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ରେୟାର ଆର୍ଥସ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ , **[1999] 3 SCC 762** ଏବଂ *ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀ* ବନାମ *ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* **[1991] 4 SCC 93**, ପ୍ରଭେଦ କରାଗଲା ।

ଆରୋସାନ ଏଣ୍ଟରପ୍ରାଇଜେସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ,* **[1999] 9 SCC 449;** *ଚାମ୍ପସେ ଭାରା ଏବଂ କମ୍ପାନୀ* ବନାମ *ଜୀବନରାଜ ବଲ୍ଲୁ Spg. ଏବଂ Wvg. କୋ. ଲିମିଟେଡ୍*, **AIR (1923) PC 66; (1923) AC 480**; *ଭାରତ ସଂଘ* ବନାମ *ବଙ୍ଗୋ ଷ୍ଟିଲ୍ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର (P.) ଲିମିଟେଡ୍*, **AIR (1967) SC 1032; [1967] 1 SCR 324**; *ଏନ. ଚେଲାପ୍ପାନ* ବନାମ *Secy., କେରଳ SEB ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, **[1975] 1 SCC 289**; *ମେସର୍ସ ସୁଦର୍ଶନ ଟ୍ରେଡିଂ କମ୍ପାନୀ* ବନାମ *କେରଳ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, **[1989] 2 SCC 38**; *ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ* ବନାମ *ପୁରୀ କନଷ୍ଟ୍ରକ୍ସନ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, **[1994] 6 SCC 485**; *ଅଲିମ୍ପସ୍ ସୁପରଷ୍ଟ୍ରକଚର୍ସ (P) ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ମୀନା ବିଜୟ ଖେତନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, **[1999] 5 SCC 651** *ଭାରତ ସଂଘ* ବନାମ *A.L. ରଲ୍ଲିୟାରାମ*, **[1964] 3 SCR 164** ଏବଂ *ଜୀବରାଜ ଭାଇ U.S. & ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ଚିନ୍ତାମନ ରାଓ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* , **[1964] 5 SCR 480**, **ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4503/2001 ।

ମୂଳ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 85/95ରେ ପାଟଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 29.6.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲ ଶ୍ରୀମତୀ କୁମୁଦ ଲତା ଦାସଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶଶି ବି. ଉପାଧ୍ୟାୟ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଭିଜିତ୍ ଜୌହର୍, ସି. ଏଲ୍. ଭାଲିଆ ଏବଂ ଏସ୍. ଏସ୍. ଜୌହର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନଟି ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 ର ଧାରା 30 ଏବଂ 33 ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ଜଡିତ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଉଛି ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ପୂର୍ବତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ କାରଣ ବିହୀନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଯିଏ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଣ୍ଣେତା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । 29.4.1995 ରେ ଏକ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ 1940 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଏବଂ 33 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଥିରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନ୍ୟଥା 1940 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ର ଖଣ୍ଡ(a) ଅନୁଯାୟୀ ଅବୈଧ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ।

1940 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା ଏବଂ ଧାରା ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶରେ "ହେବ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଥିଲା ଯେ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଯଥା :

(a) ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣେତା ନିଜେ ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି;

(b) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବାତିଲ ହେବା ପରେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅବୈଧ ହେବା ପରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ପାରିତ ହୋଇଛି;

(c) ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଅବୈଧ ହୋଇଛି ।

ତେଣୁ ଏହି ତିନୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବାତିଲ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଇନ ଏତେ ଭଲ ଭାବରେ ସମାଧାନ ହୋଇଛି ଯେ, ଆମେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ସମୀଚିତ ମନେ କରୁନାହୁଁ ଯେହେତୁ ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ବାଛିଥିଲେ, ତେଣୁ ପକ୍ଷମାନେ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ 1940 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ରଦ୍ଦ ହୋଇଛି ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ ଏପରି ଅନେକ ମାମଲା ରହିଛି ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆଇନଟି ଭଲ ଭାବରେ ସମାଧାନ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଯେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ଏକ ସଦ୍ୟତମ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ *(ଆରୋସାନ ଏଣ୍ଟରପ୍ରାଇଜେସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1999] 9 SCC 449 *ଚାମ୍ପସେ ଭାରା ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ଜୀବରାଜ ବଲ୍ଲୁ Spg. ଏବଂ Wvg କୋ. ଲିମିଟେଡ୍,* AIR (1923) PC 66, 1923 AC 480) *ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଚାର ଉପରେ; ୟୁନିଅନ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ବୁଙ୍ଗୋ ଷ୍ଟିଲ୍ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର (P) ଲିମିଟେଡ୍,* AIR (1967) SC

1032, [1967] 1 SCR 324; *ଏନ. ଚେଲାପ୍ପାନ ବନାମ Secy. କେରଳ SEB ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1975] 1 SCC 289; *କୁମାରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଟ୍ରେଡିଂ କୋ. ବନାମ କେରଳ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1989] 2 SCC 38 ଏବଂ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପୁରୀ କନଷ୍ଟ୍ରସନ କୋ. ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1994] 6 SCC 485 *ଏବଂ ଅଲିମ୍ପ୍ସ ସୁପରଷ୍ଟ୍ରକ୍ଚର୍ସ (P) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମୀନା ବିଜୟ ଖେତାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1999] 5 SCC 651 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ-ମୂଲ୍ୟାୟନ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ, ପ୍ରମାଣର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଅଜଣା । ଆରୋସାନ ଏଣ୍ଟରପ୍ରାଇଜେସ୍ (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ କୌଣସି କାରଣ ନଥିଲେ, ତେବେ ହଲରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ହସ୍ତକ୍ଷେପର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯିବ ନାହିଁ । ତଥାପି, କାରଣ ଅଛି, ଯଦି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକୃତି ନଥାଏ କିମ୍ବା ରାୟ ଆଇନର ଭୁଲ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନଥାଏ, ତେବେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି କୋର୍ଟ ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଦୁଇଟି ମତାମତ ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ଯଦି ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଏକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ପୁରସ୍କାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ କୋର୍ଟ ଯଥାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । *ଚାମ୍ପସେ ଭାରା* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଲର୍ଡ ଡୁନେଡିନଙ୍କ ମତାମତକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ବୁଙ୍ଗୋ ଷ୍ଟିଲ୍ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଗୃହୀତ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ମାମଲାର ଗୁଣାବତ୍ତା ତଦନ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଆଇନର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରାମାଣିକ ଦଲିଲ ଏବଂ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ଯାଞ୍ଚ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ବଦଳାଇ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ବିପରୀତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ ଯେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ସାଧାରଣତଃ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ହୋଇଥାଏ ଯଦି ଚୁକ୍ତିନାମାରେ କୌଣସି ବିରୋଧାଭାସ ପ୍ରକାଶିତ ନହୁଏ । ଏହି ଅଦାଲତ *ରାଲିଆରାମ ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଏ.ଏଲ. ରାଲିଆରାମ,* [1964] 3 SCR 164 ରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଠିକ୍ କିମ୍ବା ଭୁଲ, ତାହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, କେବଳ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ କିମ୍ବା ଯଦି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଜେ କିମ୍ବା ଏଥିରେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଦସ୍ତାବିଜରେ, କିଛି ଆଇନଗତ ପ୍ରସ୍ତାବ ମିଳିଛି, ଯାହା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଆଧାର ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଏବଂ ଯାହା ଭୁଲ ଅଟେ । ରାଲିଆରାମଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ ଯେ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଭୁଲ କିମ୍ବା ଠିକ୍ (ଉପରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ) ।

ଜୀବରାଜ ଭାଇ U.S. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚିନ୍ତାମନ ରାଓ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1964] 5 SCR 480 ମାମଲାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଦାଲତ ଅନୁମାନ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କର ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ କାହିଁକି ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି

କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କର ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ସେହି ମାନସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଇନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତାର ଅଭ୍ୟାସ ଉପରେ ଆଇନ ସୁନିଶ୍ଚିତ ମନେହୁଏ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗର ତଥ୍ୟଗତ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ, ନଥିଗୁଡିକ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ କିଛି ବିବାଦ ଯୋଗୁଁ, ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଦୁଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସୁପାରିଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମତଭେଦ କରିଥିଲେ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ନିର୍ଣ୍ଣେତା 2,76,000 ଟଙ୍କା ଏକ ଏକପାକ୍ଷିକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ, ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯାହା ଏକପାକ୍ଷିକ ଭାବରେ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମଲାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ଯୋଗୁଁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ, ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ, ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5/1991 ରେ 7.8.1992 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଜଣେ ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ନଥିରେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣେତା 25.4.1994 ରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥାଏ:

> "ତେଣୁ, ମୁଁ ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ 2,44,000 ଟଙ୍କା (ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଚଉତାଳିଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ମାତ୍ର) ପ୍ରଦାନ କରିବେ" ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଭାବରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି, ଚାସଠାରେ ପ୍ରଥମ, ବୋକାରୋ 29.4.95 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ କରିଥିଲେ ।

> "ଯେ, 3.6.94 ତାରିଖର ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକୁ ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଉପରେ ଏକ ନିୟମ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସହିତ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବାଦୀ/ଦାବିଦାର ତିନିଟି ବର୍ଗର ସୁଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହକଦାର, ଯଥା 6.9.85 ରୁ 23.9.87 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାକ୍-ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅବଧି ପାଇଁ, 24.9.87 ରୁ 29.4.95 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକଦ୍ଦମାକାଳୀନ ସୁଧ ଏବଂ ସମୟ ସମୟରେ ଜାତୀୟକରଣ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପ୍ରଚଳିତ ହାରରେ 2,44,000 ଟଙ୍କାର ମୂଳ ରାଶି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଦେୟ ।"

ତଥାପି, ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 1940 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 (e) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ 'ଅନ୍ୟଥା ଅବୈଧ' ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭାବରେ ବାତିଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 11ରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି:

> "ଏହି ବିଷୟର ଚିନ୍ତନଶୀଳ ବିଚାର ପରେ, ମୁଁ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବିପଦ କ୍ରୟ ଭିନ୍ନତା ଭାବରେ 71,400 ଟଙ୍କା ପାଇବାର ହକଦାର ଥିଲେ, କାରଣ ବାରମ୍ବାର ବୃଦ୍ଧି ସତ୍ତ୍ୱେ ବାଦୀ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ସାମଗ୍ରୀ କିଣିବାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ବାଧ କରି ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ତାଙ୍କ ଦାବିରେ ଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅସତତା ଉପରେ ଏକ ବୀମାକିସ୍ତି ଲଗାଇବା ସହିତ ସମାନ, ଏବଂ ଦୁର୍ନାମପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବାରମ୍ବାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ ଦାୟୀ ବାଦୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରେ । ତେଣୁ, ମୁଁ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ, ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 (a) ଅନୁଯାୟୀ "...... ଅନ୍ୟଥା ଅବୈଧ" ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ।"

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣରୁ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଭାବରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଛି । ବୋକାରୋ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ, ଅଦାଲତର ନିୟମ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନଥିଲା, ଉଭୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ମାମଲା ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନଥିଲା, ଯେପରି ଏହା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆଧାରରେ ହିଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତ ଆରୋସାନଙ୍କ ମାମଲାର (ଉପରୋକ୍ତ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସମାନ ତୀବ୍ରତା ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ସହିତ *ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଆର.ଭି. ରାୟାମିନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* , [1990] 1 SCC 433 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାୟତଃ ଦୁଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ପୃଥକ କାରଣ ଥାଏ - ଗୋଟିଏ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି : ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଧାରରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ କାରଣ ବିବାଦର ପ୍ରକୃତି ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ଯାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଯାହା ବି କୁହାଯାଇପାରେ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ *ରାୟନିମ୍* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର *ରାୟନିମ୍* (ଉପରୋକ୍ତ) ର ରାୟକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପଢାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇ ନାହିଁ । କୌଣସି ଅନିଶ୍ଚିତ ଶବ୍ଦରେ ନୁହେଁ, *ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମୁଖାର୍ଜୀ* କହିଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଏକ ସକାରଣ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶର ଯୁକ୍ତି ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ମାନସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ଅନୁମାନ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ କାହିଁକି ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ଦେଇଥିଲା (ରିପୋର୍ଟର ପୃଷ୍ଠା 437 ରେ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ଦେଖନ୍ତୁ) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପରବର୍ତ୍ତୀଟି ହେଉଛି *ଭି.ଜି. ଜର୍ଜ ବନାମ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ରେୟାର ଆର୍ଥସ୍ ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1999] 3 SCC 762 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସଦ୍ୟତମ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ଆବେଦନରେ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଏଠାରୁ ତୁରନ୍ତ ବିଚାର କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ଏହା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 (ରିପୋର୍ଟର ପୃଷ୍ଠା 764 ରେ) ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ର ଖଣ୍ଡ (a) ସହିତ ବିଚାର କଲେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଏ ଯେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣେତା ନିଜକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ନିଜେ ଏହି ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାକୁ ବାହାର କରିଦିଏ, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ର ଖଣ୍ଡ (c) ସହିତ ଜଡ଼ିତ :'ଅନ୍ୟଥା ଅବୈଧ '। ତଥାପି, ଏହା ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ବ୍ୟତୀତ, କାରଣ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିସ୍ତୃତ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଛି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 11, 12 ଏବଂ 13 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟର ନଥି *ଭି.ଜି. ଜର୍ଜ* ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟରେ ଏକକ ଭାବରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ଏଥିରେ ସୁବିଧା ପାଇଁ, ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

> "11. ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ବିଷୟରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ମାମଲା, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞ ଅଧସ୍ତନ-ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା 23.5.1983 ତାରିଖରେ ପ୍ରତି-

ସତ୍ୟପାଠରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମା ତିନୋଟି ସମନ୍ୱିତ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯଥା (i) 3.5.1979 ତାରିଖର ଟେଣ୍ଡର, (ii) 15.5.1979 ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦେଶ ଏବଂ (iii) 24.3.1979 ତାରିଖର ଚୁକ୍ତିନାମା ।

12. 10 ଟି ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦାବି ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି 3 ଏବଂ 9 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ 51 ଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ । 15 ରୁ 18 ଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦାବି 3 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ 31 ରୁ 37 ଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦାବି 9 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା । ଆମେ ଦାବି 3 ସମ୍ବନ୍ଧରେ 15 ରୁ 18 ଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ତଳେ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛୁ ।

> "15. ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବିପତ୍ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ରେ ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ କୁଡିକିଡାସ୍ପୁକର, ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ମିନେରାଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡର ପୂର୍ବତନ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବାଧା ଯୋଗୁଁ ଟେଣ୍ଡର ଫର୍ମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଖଣି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଛଅ ଏକର ଜମି ଖଣି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା କି ?
>
> 16. ଟେଣ୍ଡର ଫର୍ମରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଖଣି କ୍ଷେତ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସର ଖଣି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା କି ଏବଂ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ବିନା ବାଧାରେ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ କି, ତାହା ଦେଖିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା କି ?
>
> କିମ୍ବା
>
> ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଆପତ୍ତି ସମାଧାନ କରିବା ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ କି ?
>
> 17. ଦାବିପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଦାବିଦାରଙ୍କ କ୍ଷତି ହୋଇଛି କି ?
>
> 18. ଉତ୍ତରଦାତା 17 ସଂଖ୍ୟାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କ୍ଷତି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ଦାୟୀ କି ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ କେତେ ପରିମାଣରେ ? "

13. ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କର ନିଷ୍କର୍ଷ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ:

"15. ଟେଣ୍ଡର ଫର୍ମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଖଣି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଛଅ ଏକର ଜମି ଖଣି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଟେଣ୍ଡର ଫର୍ମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ 243 ଏକର ଜମି ମଧ୍ୟରୁ 92 ଏକର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଥିଲା, ଆବଶ୍ୟକୀୟ କ୍ଷେତ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ ଯାହା ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଖଣି ଏବଂ

ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା, ପ୍ରକୃତରେ ଖଣି ପାଇଁ 2,00,000 ରୁ 2,20,000 MT କଞ୍ଚା ବାଲି ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ, ଏପ୍ରିଲର କିଛି ଦିନ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବ୍ୟତୀତ, 1980 ମେ ମାସର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ, କୁଡିକିଡାପୁକର ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବାଧା ଯୋଗୁଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ କଞ୍ଚା ବାଲି ଖନନ ଏବଂ ସେଠାରୁ କଞ୍ଚା ବାଲି ଯୋଗାଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇନଥିଲା, କିଛି ଦିନ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହୋଇଥିଲା ।

16. ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଥିଲା, ଏହା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ 243 ଏକର ଜମିରେ ସୁଦ୍ଧା ପରିମାଣ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ସେହି ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜ ନାମରେ ଅଜଣା ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଖଣି ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଉପୁଜିଥିବା ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଆପତ୍ତିର ସମାଧାନ କରିବା ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ କୁଡିକିଡାପୁକର ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପରି ଅଜଣା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନେ ଜମିରେ ଅଧିକାର କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକାର ଏବଂ ସୁବିଧା ଦାବି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଦେଖିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଟେଣ୍ଡର ଫର୍ମରେ ବିସ୍ତାରିତ ଖଣି କ୍ଷେତ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସର ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି କିମ୍ବା ଖଣି ଏବଂ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ସେଠାରେ ନୀରବରେ ଏବଂ ବିନା ବାଧାରେ ଚାଲିପାରିବ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବି ବାଧା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିଯୋଗ ଆସିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରି ସେହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସଫଳତା ପାଇଲେ ନାହିଁ ।

17-18. ଦାବିଦାରଙ୍କ କ୍ଷତି 2,81,461,26 ଟଙ୍କା ହୋଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସେହି କ୍ଷତି ପୂରଣ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ଭାବରେ *ଭି.ଜି. ଜର୍ଜଙ୍କ* ନିଷ୍ପତ୍ତି (ଉପରୋକ୍ତ)ର ତଥ୍ୟଗତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନର ତଥ୍ୟଗତ ଉପାଦାନଠାରୁ ପୃଥକ କରିହେବ ଏବଂ ଆମକୁ ଏହା ଉପରେ ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ ଯେ *ଭି.ଜି. ଜର୍ଜଙ୍କ* ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଯୋଗୁଁ ଏବଂ ପୃଥକ ତଥ୍ୟଗତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯୋଗୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନାହିଁ, କାରଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ।

ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କୋ. ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1991] 4 SCC 93 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତି ରହିଛି । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପୃଥକ ହୋଇପାରେ କାରଣ ନିର୍ଣ୍ଣେତା ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣରେ ଏକ ସକାରଣ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କୋ. ର ତଥ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଏ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କେବଳ ମନଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହାଁନ୍ତି ବରଂ ସେ,

ପ୍ରକୃତରେ, (ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣେତା) ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମାର ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଚୁକ୍ତିନାମାର ସୀମା ବାହାରକୁ ଯିବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଅଧିକାରିତା ବିନା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଘଟଣାକ୍ରମେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 24 ରେ ଆଇନର ଅବସ୍ଥା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି :

"................... କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ମାନଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ସେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ପ୍ରକାଶ କରିବାର କାରଣ ଦେଇ ନଥାନ୍ତି । "

ଏହିପରି *ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ରାୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଗତି କରେ ଏବଂ ସୁଯୋଗ ବ୍ୟତିରେକ ସମାନ ନୁହେଁ ।"

ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତରେ, *ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ* (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ ନିର୍ଣ୍ଣେତାଙ୍କ ଦାବି ସମ୍ପର୍କରେ, ନାପା ସ୍ଲାବର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ନାପା ସ୍ଲାବ ଲାଇନିଂ ପାଇଁ 4.25 ଟଙ୍କା (ଚାରି ଟଙ୍କା ପଚିଶି ପଇସା) ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ, ନାପା ସ୍ଲାବ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଏହା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବା ବେଳେ ବୃଦ୍ଧି ଚାର୍ଜ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟ କଠୋର ଭାବରେ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ *ଆସୋସିଏଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସହାୟକ ନୁହେଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ, ରେକର୍ଡରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣେତା ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ବାହାରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଆପତ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ବିଚାରମଞ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଇନଟି ଭଲ ଭାବରେ ସମାଧାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପଢିବା ଏବଂ ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ସବ-ଡିଭିଜନାଲ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ । ବୋକାରୋର ପୂର୍ବ ସ୍ଥିତି ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ତେବେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବି. ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।